

Пролісок

portal.prolisok.org

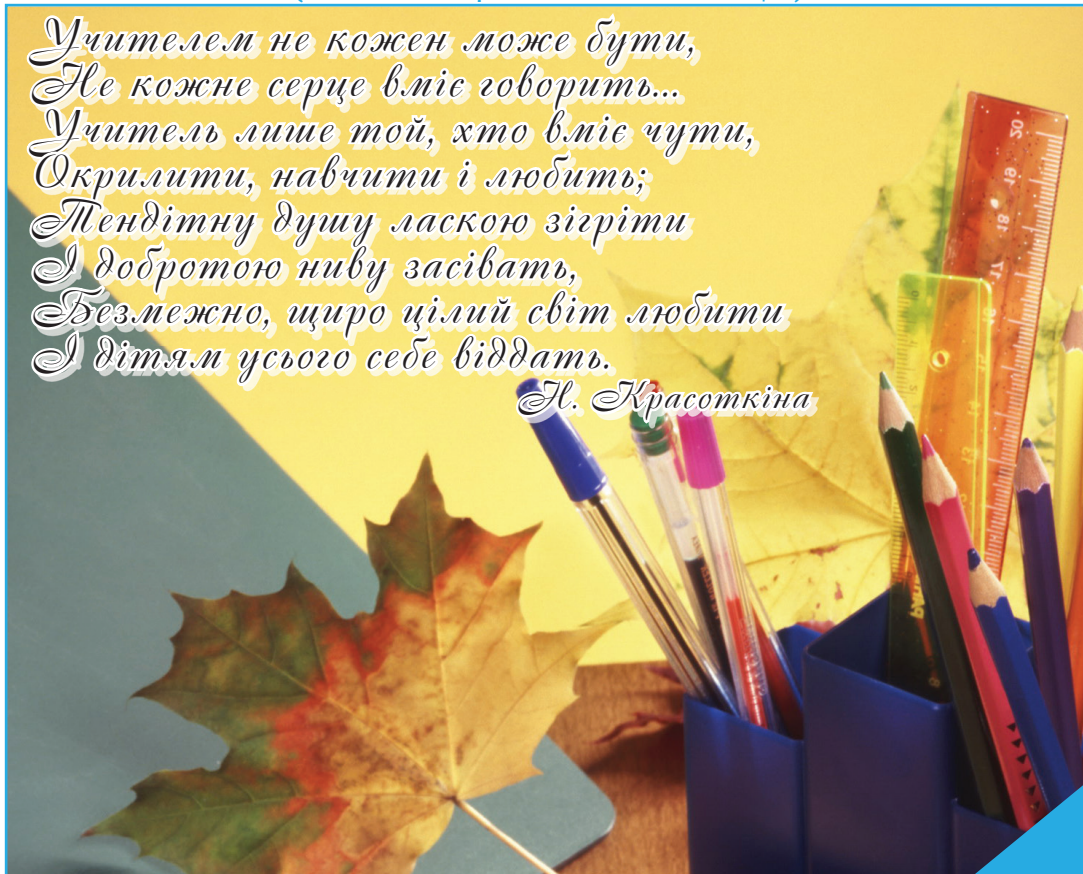
вересень
2014
№1
(151)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат – школа мистецтв)

*Учителем не кожен може бути,
Не кожне серце вміє говорити...
Учитель лише той, хто вміє чути,
Окрилити, навчити і любити;
Мендітну душу ласкою зігріти
І добротою ниву засівати,
Безмежно, щиро цілий світ любити
І дітям усього себе віддати.*

Л. Красоткіна

Сьогодні в номері:

Зустріч з учасни-
ком АТО

7 см.

Еписаветградщина -
козацький край

6 см.

Свято зустрічі
зі школою

2-3 см.

Свято зустрічі зі школою

1 вересня – цей день завжди є світлим і радісним, найбільш очікуваним святом для дітей, а особливо їхніх батьків.

Це свято для тих, хто знову сяде за парту та зробить черговий крок по довгій, але такій цікавій, повній відкриттів та досягнень, шкільній дорозі. Саме в цей день радісними та галасливими голосами дітей знову наповняться світлі класи нашої гімназії.

У житті п'ятикласників та обласних 10-х класів починається нова, дуже важлива сторінка: їх чекає нова захоплююча подорож у країну знань, яка відкриє перед ними величезні перспективи. На цій дорозі вони зустрінуть вірних друзів та мудрих наставників.

Зі словами вітання до учнів гімназії звернувся директор облкомплесу, народний артист України, професор А. Є. Коротков та протоієрей, настоятель Благовіщенського храму м. Кіровограда Євгеній Назаренко. Вони привітали усіх із початком нового навчального року, побажали гімназістам підкоряти нові вершини знань, зустріти добрих і надійних друзів, досягти омріяної мети.

Прикрасою свята стали хореографічні композиції «Кольорові парасольки», яку викона-

ли наймолодші учасники свята – учні школи мистецтв, та «Щастя є» – учні 11-А класу.

Гордо звучали пісні про Україну у виконанні нашої гості Івонни Неділенко та учениці 10-В класу Антоніни Задорожної.

Учениця 5 класу Стефанія Пасіка подарувала всім пісню «Школярі-школярки».

Фінальну композицію – «Україна – це

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

ми!», яка вразила всіх присутніх своєю емоційністю, виконала учениця 11-В класу Стоянова Єлизавета та учні 7 і 10-А класів.

Цього року батьківські комітети кожного

класу ухвалили рішення не дарувати вчителям квітів до Дня знань. Натомість зібрані кошти переслали українським військовим у зоні АТО.

Після закінчення свята вихователі провели перший урок «Україна – єдина країна».

Бажаємо всім миру та злагоди, наснаги у роботі, успіхів у навчанні, професійного задоволення й творчих здобутків.

Редколегія УПГ

Літня практика

Скільки пам'ятаю себе, завжди чекала на прихід канікул як свята, наповненого радістю. Але кожного разу із початком літа відчувала смуток: друзі мають роз'їхатися, і кілька місяців доведеться сумувати за ними, за звичним ритмом життя. Але минулого навчального року ми мали можливість відтягнути момент розставання зі школою та однокласниками. Адже протягом перших двох тижнів літа ми щодня відвідували навчально-виховну практику. І хай вас не дивує наша радість від цього. Адже після важких екзаменів та виснажливих контрольних робіт ми могли насолодитися часом, проведеним із користю ще й у чудовій компанії однокласників, які за кілька років навчання стали один для одного частиною родини. Кожен день був ущент наповнений емоціями та переживаннями від побаченого та почутого.

Практика запам'яталась нам цікавою поїздкою до с.Розумівка та не менш чудовими екскурсіями до музеїв Кіровограда. Так, екскурсоводи Кіровоградського обласного краєзнавчого музею познайомили нас з історією рідного краю, цікаво розповіли про людей, які зробили значний вклад в розвиток та процвітання нашого міста. Давні культури та народи, які проживали на території нашого краю, знаряддя праці, полювання та побуту... Ми не встигали роззиратися на всі боки!

Вир емоцій та вражень викликало відвідування природничо-географічного факультету

КДПУ ім. В.Винниченка, де міститься «живий куточок», в якому утримуються місцеві та екзотичні види тварин: риби, жаби, черепахи, кролики.. Ще ми побачили тварин, виведених в умовах лабораторії.

Але найбільш яскравим спогадом про практику стала поїздка до с. Розумівка. Одразу ж згадується храм, усипальниця родини Раєвських, дивовижний пейзаж та величезний дуб, який (за легендами) згадував Олександр Сергійович Пушкін у поемі «Руслан і Людмила». Пам'ятаю, як відпочивали біля річки: дівчата плели собі вінки з польових квітів, а хлопці грали в м'яча.

Загалом, завдяки часові, проведеному разом, ми, учні вже 8 класу, стали дружнішими, почали більше довіряти один одному. За два тижні ми дізналися багато цікавого і корисного. Недарма крилатим став вислів Аристотеля: «Щоб жити повним життям, треба перебувати в постійному русі, і тільки тоді один день буде не схожий на інший».

Бєбих Анастасія, 8 клас

Наші перші враження

«Я люблю свою школу!» - слова, які часто промовляють учні, не задумуючись над їх змістом. Це не дивно. Адже любимо тільки найрідніше, найближче, найприємніше. Школа — це не лише місце, де здобуваються знання, а й друга домівка, повна цікавих вражень та спілкування з однолітками. Вона надає можливість набуття важливі вміння і навички, а також розкриває унікальну особистість кожного з учнів.

Ми, п'ятикласники, хоч і навчаємося у гімназії лише місяць, теж можемо впевнено сказати: «Ми любимо нашу школу!» Любов проростає з любові: тільки на родючому ґрунті виросте прекрасна запашна квітка, тільки у хорошій атмосфері виплекається впевнена і всебічно розвинена особистість. А наша гімназія - «найродючі-

ший ґрунт» для учнів. Потрапивши сюди, відчуваєш, що все це зроблено з великою любов'ю для дітей. Усі вчителі надзвичайно привітні, їхні уроки – радість для нас, учнів. Адже дізнаємося щодня багато цікавого і корисного. Тому у довгому переліку предметів важко виділити улюблені: кожен по-своєму захоплюючий. А ще – пізнавальні і цікаві години спілкування, бесіди, екскурсії... Зокрема, запам'яталася наша поїздка до державного музею-заповідника Івана Карпенка-Карого «Хутір Надія». Ми весело провели час. І це дало змогу зрозуміти ще раз, що тепер ми - одна велика і дружна родина.

Обіцяємо, що докладемо всіх зусиль, щоб гімназія пишалася нами. Адже навчатися тут не тільки престижно, а й дуже цікаво!

Учні 5 класу

Єлисаветградщина – козацький край

Цього року громадськість відзначає 260 річницю від дня заснування нашого рідного міста. Очевидним є факт, що його історія починається із моменту заснування фортеці Святої Єлисавети, побудованої за наказом російської імператриці. Але мало хто знає, що ця фортеця була центром Нової Сербії і місцем дислокації Новослобідського козацького полку, який став проміжною ланкою між традиційними козацькими полками і регулярними частинами російської армії. Що ж призвело до цього?

мовано Єлисаветградський пікінерний полк.

Новослобідське козацтво болісно зреагувало на зміни свого соціального статусу, адже відбувалося нищення козацьких традицій і звичаїв, нівелювання прав. Рядове козацтво висловлювало свій протест проти ліквідації козацької служби і намагалося чинити опір: саботувало процес організації пікінерного полку,

не корилося владі офіцерів, не визнавало свого навернення у пікінери і навіть офіційно зверталося до уряду з проханням повернути козацьку службу. Але зусилля виявилися марними, оскільки на прикладі полку російський уряд випробував механізм скасування традиційних козацьких військових одиниць і їх перетворення на армійські полки. До того ж ці території заселялися представниками інших національностей: сербами, македонцями, хорватами. Але, за свідченнями істориків, українське населення переважало. В.Ястребов писав: “Видно по всему, что Новокочацкий Слободской полк считался пасынком местной администрации. Он и до сих пор остается в науке в положении пасынка, скрываясь в тени, отбрасываемой сербскими поселениями, которые на деле имели для колонизации края меньше значения, чем Новослободское поселение”.

Полк із адміністративним центром у фортеці Святої Єлисавети було створено відповідно до указу російської імператриці Єлисавети Петрівни від 14 травня 1754 року. У 1764 р. утворилася Новоросійська губернія, а Новослобідський полк було фактично ліквідовано, сфор-

Таким чином, територія нашого краю була не тільки частиною Дикого Поля, яке стало символом волі, а й оплотом козацьких звичаїв та традицій.

Зустріч з учасником АТО

12 вересня в гості до 10-А класу завітав солдат, який побував в усіх гарячих точках антитерористичної операції, справжній герой, патріот і просто чудова людина. Він служить в окремому полку спеціального призначення. До зони АТО відправився одразу після власного весілля. Так як наш гість – один з небагатьох солдатів, які мають медичну освіту (недаремно товариші по службі нарекли його Знахарем), його часто переводили в різні міста на сході України для надання медичної допомоги пораненим. Спочатку він та його побратими обороняли аеропорт у Донецьку. Воїни трималися з усіх сил, адже аеропорт –

Коли окупанти покинули аеропорт, наш герой воював також біля Червоного Партизана, Іловайська, Новоазовська, Слов'янська та інших міст буремного Сходу. Під час однієї з атак терористів він отримав поранення. Стікаючи кров'ю, Знахар не переставав виконувати свої обов'язки: рятував життя багатьом товаришам і надавав першу допомогу самому собі. Після цього його відправили додому на реабілітацію.

Зараз Знахар знаходиться поруч із людьми, які його люблять і допомагають усім, що в їхніх силах. Але намір після повного одужання повернутися до зони АТО захищати Батьківщину солдат так і не полишив.

Ми пишаємося тим, що особисто познайомилися з людиною, яка здатна на подвиг заради України. Бажаємо швидкого одужання і світлого майбутнього Вам та Вашій родині!

важливий стратегічний об'єкт, який не можна було здати. Виконати місію вдалося лише після того, як надійшла підмога.

Романюк Марина, 10-А клас

Міжнародний день миру

*«Зло війни і благо миру настільки
відомі людям,
що з тих пір, як ми знаємо людей,
найкращим побажанням було б
привітання «мир вам».*

Лев Толстой

Серед безлічі святкових дат, якими наповнений вересень, є одна, яку хочеться піднести над усіма іншими. Це Міжнародний день миру, який відзначається 21 вересня.

Наш світ великий. І якщо для когось спокій на вулицях звичний і непомітний, то для інших мирне небо над головою - мрія. Мільйони людей страждають від воєн і тих бід, які вони приносять з собою.

Наш спільний обов'язок - зробити все можливе для підтримки та збереження миру в усьому світі. Виконанням цього не легкого завдання займаються добровольці і професіонали - представники різних гу-

манітарних організацій. Проте вирішальна роль належить Організації Об'єднаних Націй - ООН.

Двадцять п'ять років тому Генеральна асамблея проголосила Міжнародний день миру як день загального припинення вогню і відмови від насильства. Він покликаний змусити людей не тільки задуматися про мир, але і зробити щось заради нього. Всім державам, які беруть участь у збройних конфліктах, у цей день пропонується скласти зброю і припинити військові дії.

На жаль, страшне лихо війни не оминуло нашої Батьківщини. Коли впритул до твого рідного краю стоять ворожі гармати, коли кожного дня чуєш про численні жертви та героїчні подвиги українців, коли молишся про омріяний мир кожного ранку, то дякуєш Богу за те, що ти живий і здоровий, можеш вільно навчатися і не боятися, що артилерійський снаряд влучить у твій будинок. Але болить серце за тих, хто змушений втікати з рідної домівки, полишати друзів, родину і шукати новий прихисток.

З огляду на страшні події, які відбуваються на сході України, хочеться сказати лише одне: «Люди! Зупиніться!» Війна – це завжди лихо, смерть і людські страждання. Тому, друзі, молимося за мир і вірмо, що наша країна воскресне. Слава Україні!

Валента Юлія, 11-А клас

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2013 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.